

Een kerstverhaal

Auteur: Onze columnist

Het is kerstavond 2022. Ken je het gevoel? Het feest der lichtjes, overal lampjes in en rond het huis. De kerstboom met al zijn mooie ballen straalt je tegemoet en is het middelpunt van gezelligheid. Alle pakjes liggen er nog decoratief onder klaar om uitgepakt te worden op kerstavond of op eerste kerstdag.

Kerstversieringen zijn door het hele huis opgehangen. Het kerstdorpje is opgebouwd en het treintje rijdt zijn rondjes. De kalkoen is gevuld en Flappie ligt er mooi bij. Klaar voor het jaarlijkse kerstfeest en de familie is welkom. Maar hoe krijg je dat allemaal voor elkaar als je wat ouder bent en toch in wat meerdere mate beperkt bent door je FSHD? Ik ga je de martelgang, de weg naar fijne kerstdagen beschrijven.

‘Waar liggen de kerstspullen?’, vraag ik aan mijn vrouw. ‘Op zolder,’ antwoord zij. O, mijn traplift gaat niet verder dan de eerste verdieping! De kunstkerstboom inclusief verlichting zit in een grote zak, 1,80 meter lang, loeizwaar. Mijn liefvallige vrouw is ook op leeftijd, heeft weliswaar geen FSHD maar het is toch een te zware klus voor haar. Was dit het enige probleem wellicht, konden we dat overbruggen maar er staan nog 25 dozen met kerstballen, kerstversieringen een heel dorp dat nog opgebouwd moet worden en dat allemaal naar beneden moet. Zucht.

De kinderen wonen nou ook niet om de hoek, een zelfs in Engeland. Nou weet ik dat Boris Johnson niks te doen heeft maar die komt ons vast niet helpen. Dus dan toch maar een beroep doen op een aardige vriend of buurman. Altijd weer vragen en ze doen al zoveel voor ons. Maar ze zeggen altijd: ‘Geen probleem, we doen het met liefde.’

Na een uurtje of twee met assistentie: Alle dozen inclusief kerstboom liggen als een puinhoop door de kamer. Waar te beginnen? André van Duin zou zeggen: ‘In de kleine

treinencompetitie. Bouwers, bouwen maar. Dus ik begin met mijn Kerstdorp. Jaarlijks opgebouwd uit mijn zakgeld en uitgegroeid tot een tafel vol van Ikeaspullen die ik speciaal daarvoor gekocht heb. Oh jee, die moet ook nog van zolder en in elkaar gezet worden. Ligt onder het logeerbed daar. Grrrrrr.

Oké de tafel is beneden, ik heb hem met veel woorden die ik het papier niet wil toevertrouwen, in elkaar gekregen. Gelukkig kan mijn trippelstoel laag en hoog en rolt. Wat een uitvinding. Het dorp bestaat uit veel huisjes met verlichting, dorpse tafereeltjes, boompjes, lampjes, snoertjes, sneeuw, poppetjes en veel ander goed bedoelde kerst pruttel om het leuk op te poetsen.

Ken je het gevoel van kromme vingers, een arm die niet doet wat je wil, zittend op de trippelstoel of rolstoel geheel verwarrend in de snoeren van de lampjes, omstotend het geheel wat je net met vereende krachten hebt opgebouwd. Ik wel. En toen was er koffie. En een rustpauze.

Maar ja ik wil het wel klaar hebben vandaag. Zo zit ik dan ook weer in elkaar. Maar even niet agenda gestuurd plannen vandaag. Na uren martelen staat alles op zijn plek en branden de lichtjes en kan ik gaan genieten tot begin januari van mijn dorp.

De ballen in de kerstboom en de overige versieringen in huis, de kalkoen en Flappie dat mag mijn vrouw doen en dat doet ze met liefde, ik heb daar toch geen verstand van en hang alles op de verkeerde plek in de boom. Ik ben inmiddels ingedommeld in mijn luie sta-op stoel en droom dat als ik wakker word alles in kerstsfeer is. Of misschien dat het begin januari 2023 is en alles weer op zijn plek staat op zolder. Niet eerlijk toch het laatste?

Ojee buiten moet ook nog wat gebeuren. Niet aan denken. Morgen weer dag en een vriend of buurman vragen. Nee he.

Fijne kerstdagen en een gezond Nieuwjaar 2023 namens uw columnist.
(Naam bij de redactie bekend)